

Hubertusjagt søndag den 3. november 2013

Oftes siges det jo, at det ikke er vigtigst, hvor mange man er, men hvem man er. Dette holdt stik ved Rideselskabets 6. hubertusjagt i Poulstrup Sø området. Vi var kun 11 ekvipager, men heldigvis også 11 fodfolk. Det var et rigtig godt felt, som red med god disciplin på trods af, at der ikke var nogen egentlig master. Han meldte fra i sidste øjeblik, så Per overtog velkomsten og formaningerne, mens rævene Henriette og Per under jagten delte master- opgaverne imellem sig. Majbritt klarede opgaven som bagmaster i flotteste stil, så der var hele tiden god samling på feltet. En enkelt gang drønedes Majbritt dog af sted, skrigende undskyld, undskyld, da hendes ivrige Bjørk fik den ide, at en veløplagt islænder ikke altid behøver at være bagerst.

På langt den største del af jagten havde vi godt vejer. På vej hjem til opløbet blev det lidt småsnusket og vådt, men det var nu ikke det store problem. Ruten indebar 41 spring og strakte sig over ca. 18 km. Indtil den sidste, lille stamme inden børnehaven-serien havde det gået super for Christina på Kenneths hest, som er nybegynder med hensyn til jagter – i modsætning til Christinas store erfaring. Et stykke efter stammen ligger der en stor kampsten, som i hesteøjne meget vel kan ligne et farligt dyr – i så høj en grad, at man som hest helt glemmer at koncentrere sig om at få sprunget over stammen. Når man lander direkte på hovedet, bliver man godt groggy, men heldigvis viste en undersøgelse kun en mindre hjernerystelse, så Christina klarede flot frokosten.

Efter den vellykkede tur i terrænet kom det afsluttende væddeløb. Når vores gode rideveninde Pia deltager på sit lyn af en hest, er der ingen grund til at spørge, hvem af gæsterne kom først. Pia fik igen, igen en velfortjent gave fra Almas og Aalborg Rideselskab. Til dagen havde Rideselskabet indkøbt en stor, flot 1. vinder hubertus pokal, så der nu er en vandrepokal til både nr. 1 og 2 blandt klubmedlemmerne i opløbet. Henriette på Boban med de lange ben snuppede førstepladsen blandt medlemmerne, mens Gitte på Piano fik pokalen til nr. 2.

Det var lige før, at vi var ved at blive våde. Afslutningsparaden blev derfor hurtigt overstået, så vi kunne komme ind i det hyggelige, varme lokaler, hvor de uundværlige fodfolk havde arrangeret en dejlig frokost til os.

Tak til gæsterne for at de var med til at gøre dagen festlig, tag til fotografere for deres kanon billeder og ikke mindst tak til fodfolket for en førsteklases servicering af rytterne.

Per

Se flere billeder under fotos - 2013

